

Omdat ons HOM LIEFHET...

Vandag se gesprekke oor die gereformeerde onderwys verloop soms maar 'n bietjie moeisaam. Daar is broers en susters wat vas glo dat ons die wil van die Here doen as ons 'n gereformeerde skool oprig en onderhou. Vir hulle is dit 'n saak van gehoorsaamheid aan God se opdrag vir sy Verbondsvolk. Hulle is bereid om groot offers vir hierdie doel te bring.

Aan die ander kant is daar dié wat byvoorbeeld nie die noodsaak van 'n gereformeerde hoërskool sien nie en wat hulle kinders na 'n staatskool stuur, omdat daar, onderwyskundig gesien, beter onderwys aangebied word...

Hoe kan ons mekaar opbou as dit gaan oor die onderwys aan ons kinders?

'n Paar gedagtes.

Beter onderwys?

Wanneer ons oor onderwys praat, praat ons dikwels oor persone wat onderwys gee. Ons probeer ons keuse verdedig deur aan te toon dat daar uitstekende onderwysers is met 'n goeie opleiding en dat dit presies is wat ons benodig vir ons kinders. Dit is egter nie 'n geldige argument om te gebruik nie. Gereformeerde onderwys moet beter wees as staatskole, maar dit is nie altyd so nie. Ons moenie probeer om die oproep tot gereformeerde onderwys te verdedig met wat mense doen nie. Die vraag is eerder: hoe kan ons deur die keuses wat ons in ons lewe maak, wys dat ons die Here liefhet?

Die bevolking van gereformeerde skole is ook maar sondaars, onderwysers sowel as kinders. Ons veg teen ons sondige natuur, maar ons ervaar terselfdertyd dat ons dit nie altyd doen soos die Here dit van ons verwag nie (sien die Nagmaalsformulier). Laat ons eerlik wees: ons stel mekaar dikwels teleur. Ons moet almal lewe van God se genade.

Daar word hard gewerk aan 'n eie gereformeerde kurrikulum. Dit is van uiterste belang, want daarmee wys ons wat ons vir ons kinders wil leer. Dit is egter nie net die mense en die leerinhoud wat bepaal of die skool goed genoeg is vir God se kinders nie. Wat daar buiten die amptelike lesinhoud gebeur, is minstens net so belangrik. As jy mense uitvra oor wat hulle onthou van hulle skooltyd, hoor jy stories oor onderwysers, leerlinge en dinge wat gebeur het. Met ander woorde: dit is nie soseer die lesinhoud wat bewustelik onthou word nie. Dit gaan oor die vormende ervarings met mense: hoe lekker dit vir jou was of juis nie was nie en hoe jy geraak is deur dinge wat gebeur het.

Die belangrike vraag is dus: is die klimaat by die skool bevorderlik vir die ontwikkeling van 'n Godvresende houding? Word die kinders werklik gestimuleer om die Here met hul hele hart lief te hê?

Ons mag verwag dat daar by 'n gereformeerde skool daagliks gebid word vir insig. Dat die personeel sal bid vir wysheid oor hoe hulle elke leerling kan help om te groei in kennis van die lewe en kennis van die God van die lewe. Daar behoort 'n algehele besef te wees dat die Here gevrees moet word. Die opening van die dag met Bybellesing, gebed en lofprijsing het betekenis. Daar sal in hierdie tipe skool geen enkele onderwyser wees wat gedurende sy lesse die spot sal dryf met die Here en sy Verbond nie. Ons verwag van elke aangestelde leerkrag dat hy die situasie gebruik om die Verbondskinders te wys op God se liefde. Dit gebeur nie altyd op 'n perfekte manier nie. Maar dit is duidelik wat daar beoog word, ook in die dissipline wat hanteer word.

Ander skoolkultuur

Die krag van gereformeerde onderwys lê in die skoolkulturele klimaat. Dit is 'n dringende rede om van gereformeerde onderwys te hou. As 'n mens koerante lees en begin sien wat aangaan in die lewens van jongmense, dan raak jy bewus van die voorreg van 'n gereformeerde skool. Hier in Kanada is daar onlangs 'n diepgaande studie gedoen na die kultuur onder jongmense in die openbare hoërskole in Toronto. As 'n mens die verslag lees, skrik jy: verkragting, treitering, boelies, drank en dwelmmisbruik. Ook is dit nie 'n onbekende verskynsel dat ouers onderwysers onder druk plaas oor die punte van hul kinders en dat studente onderwysers bedreig nie. Die verhoudings onder die studente is so gespanne dat daar gereeld gevegte ontstaan. Daar is in die laaste paar maande drie kinders vermoor rondom die skoolterreine.

Ek hoop dat die toestand in Suid-Afrika nie so erg is nie. Maar tog, ons het nie verwag dat in 'n land soos Kanada, waar alles op die oog af so netjies lyk, soveel verborge ellende onder jong studente is nie. Orals waar mense is, gebeur daar dinge wat nie altyd sigbaar is nie, maar wat beslis 'n effek het op die gevoelens van die jong mense.

Ons besef dat alle mense sondaars is, sowel op gereformeerde skole as op staatskole. Maar daar is tog 'n belangrike verskil. Dit gaan oor die stryd wat gevoer word.

Ons hoop en bid dat die Bybel by die gereformeerde skool ook deur die dag oopgemaak word en nie net aan die begin van die dag nie. Die studente staan 'n kans om ook by gedurende LO-lesse die Bybelwoorde te hoor wat Paulus aan die Filippense geskryf het. Hy het hulle gehelp om rein te lewe en geweet watter stryd dit is om die Here in alles lief te hê:

... Verder broeders, alles wat waar is, alles wat eerbaar is, alles wat regverdig is, alles wat rein is, alles wat lieflik is, alles wat loflik is – watter deug en watter lof daar ook mag wees – bedink dit. En wat julle geleer en ontvang en gehoor en in my gesien het, doen dit, en die God van vrede sal met julle wees...

(Filippense 4:8 en 9)

'n Keuse

Ons gaan nie probeer bewys dat gereformeerde skole altyd 'n beter klimaat het nie. Ook wil ek nie beweer dat daar beter mense werk of beter resultate te sien is nie. Wat belangrik is, is dat daar in gereformeerde skole 'n ander, 'n geestelike stryd gestry word, dieselfde stryd as wat ouers by die huis het. Ons almal erken dat ons sondaars is. Ons het aan die Here belowe dat ons ons kinders gaan help om sterk te staan. Ons benodig 'n gereformeerde skool wat 'n noodsaaklike aanvulling gee by dit wat by die huis aan waardes uitgeleef word. Dit is ook 'n saak van die hele gemeente. Ons is almal saam bekommerd oor die geestelike ontwikkeling van die kinders wat ons by die doopvont gebring het. Die hele gemeente was getuie toe daar vir hulle gebid is: *... dat hulle in Christus ingelyf word en Hom daagliks navolg, hulle kruis blymoedig dra en Hom aanhang, met opregte geloof, vaste hoop en vurige liefde...* In die gebed na die doop het ons gevra vir die werking van die Heilige Gees in hulle hart.

Dit is goed om mekaar aan te spreek en te bemoedig om voortdurend die regte fokus te hou. Ons lewe nie net om 'n plek op die boonste rakke van die samelewing te kry nie. Dit gaan oor die antwoord wat ons aan die Here gee. Ons wil mos almal graag wys hoe lief ons Hom het?

Net een weg?

Beteken dit dat ons dink dat ons net deur gereformeerde onderwys kan wys dat ons die Here liefhet?

Nee, dit kan nie waar wees nie. Dit is ook nie so dat ons kinders net deur gereformeerde onderwys tot geloof kan kom nie. Die Here seën ons waar ons ook al is. Laat ons nooit dink dat ons die seën en groei in die Koninkryk kan reël nie. As ons kinders bewus word van God se liefde, dan is dit

altyd 'n wonderwerk van die Here Self. Daar kan situasies wees waar daar nie 'n moontlikheid is om 'n 'eie' skool te hê nie. Dit is moontlik dat dit regtig onmoontlik is om 'n geïnstitueerde gereformeerde skool te onderhou. Praat 'n mens egter met ouers in so 'n situasie, dan hoor ons meestal 'n soort verlange. Hulle sou graag die voorreg wou hê om sommer, in vertroue, die kinders na 'n goeie skool te kan stuur.

Laat ons daaruit leer. Partykeer is die mense wat naby aan 'n gereformeerde skool woon, glad nie so gemotiveerd om hulle kinders daarheen te stuur nie.

Mag ons mekaar in liefde voorhou dat die offer wat ons bring vir 'n eie skool (dit is nie net finansiële bedoel nie!) 'n daad van liefde is vir die Here wat ons red. Dit is net Hy wat ons daarvan bewus kan maak dat ons sy eie bruidsgemeente is. Mag ons daarna strewende om sy beeld te vertoon in ons omgewing.

Mag mense, wat raaksien hoe daar op gereformeerde skole geworstel word om op 'n beskeie en troue manier die Here vir sy gawes te dank, Hom ook begin prys (Matteus 5:16).

Inge de Visser

© 2014

www.christelikebiblioteek.co.za